

3 Luty 2008

XXX Dzień Życia

ORĘDZIE STAŁEJ RADY BISKUPÓW WŁOSKICH

Służyć życiu

Dzieci są wielkim bogactwem każdego państwa: ich ilość, uwaga i miłość, którą otrzymują ze strony rodziny i różnorodnych instytucji świadczy o nadziei kraju na przyszłość. Kto nie jest otwarty na życie, nie ma nadziei. Osoby w podeszłym wieku to pamięć i nasze korzenie: troska jaką im okazujemy świadczy o poszanowaniu, które ma dany kraj dla siebie.

Początek życia i życie zmierzające ku końcowi. Miarą cywilizacji narodu jest jego umiejętność służenia życiu. Pierwszymi osobami powołanymi do tego są rodzice już od momentu poczęcia ich dzieci: dramat aborcji nie będzie nigdy ograniczony ani zwyciężony jeśli nie będzie się lansować odpowiedzialnego macierzyństwa i ojcostwa. Odpowiedzialność oznacza traktowanie dzieci nie jako rzeczy, które wydaje się na świat dla zaspokojenia potrzeb rodziców; niezmiernie ważne jest, aby w miarę jak dorastają zachęcać je do samodzielności tak, by w chwili gdy opuszczą gniazdo rodzinne byli wdzięczni rodzicom za to, że zostali przygotowani do odpowiedzialności i mądrego korzystania z wolności, zdolni samodzielnie wziąć życie w swoje ręce.

To właśnie oznacza służyć życiu. Niestety, tendencja do nieprawidłowego korzystania z wolności pozostaje silna. Dzieje się tak, gdy mówi się o "prawie do posiadania dziecka" za każdą cenę, nawet za cenę dużych manipulacji etycznie nie do zaakceptowania. Dziecko jest zawsze i tylko darem, a nie prawem. Jak można powiedzieć, że ma się prawo „do człowieka”? Dziecko się pragnie i się je przyjmuje, to nie rzecz, do której poczęcia i posiadania można mieć prawo. Jesteśmy o tym przekonani, doskonale zdając sobie sprawę z cierpienia par nie mogących ukoronować wielkiej aspiracji poczęcia dzieci. Jesteśmy blisko tych, którzy znajdują się w takiej sytuacji i zachęcamy ich, aby z czasem pomyśleli o innych formach macierzyństwa i ojcostwa: spotkanie w miłości pomiędzy rodzicami i dzieckiem może zaistnieć na przykład poprzez adopcję lub przyjęcie dziecka na wychowanie; istnieje macierzyństwo i ojcostwo, które można zrealizować poprzez różne formy ofiary i służby wobec drugiego człowieka.

Służyć życiu oznacza nie narażać życia na niebezpieczeństwo w miejscu pracy i na ulicy i oznacza kochać je nawet wtedy, gdy jest ono niewygodne i bolesne, ponieważ życie jest zawsze i w każdym przypadku wartością samą w sobie. Dotyczy to także ludzi ciężko chorych, ludzi w podeszłym wieku, którzy powoli tracą jasność umysłu i sprawność fizyczną: nikt nie może rościć sobie prawa do decydowania o tym, kiedy życie nie jest już warte życia. Musi natomiast rosnąć umiejętność przyjęcia i goszczenia chorego ze strony rodziny. Ze zdziwieniem obserwujemy, jak wiele energii traci się na dyskusje o możliwości pozbawienia życia udręczonego bólem. I jak niewiele robi się i mówi o leczeniu paliatywnym, rozwiązaniu szanującym godność człowieka, który otwarty na perspektywę życia, które nie ma końca, ma prawo iść w kierunku śmierci bez cierpienia, otoczony taką samą miłością bliskich, która otaczała go w momencie rozpoczęcia życia.

Dlatego dziękujemy tym wszystkim, którzy świadomie wybierają służenie życiu. Dziękujemy rodzicom odpowiedzialnym i altruistycznym, potrafiącym kochać miłością, która nie jest zaborcza; kapłanom, zakonnikom i zakonnicom, wychowawcom i nauczycielom, wielu dorosłym - nie zapominając o dziadkach - którzy współpracują z rodzicami w wychowaniu dzieci; kierownictwu instytucji, które rozumieją istotną misję rodziców, nie upakarzają ich i nie zostawiają samym sobie, lecz pomagają im i dodają odwagi; tym - ginekologom, położnym, pielęgniarkom - którzy z zapętem pomagają dzieciom przyjść na świat; wolontariuszom, którzy nie oszczędzając się pomagają zniwelować przyczyny, które mogłyby doprowadzić kobiety do powzięcia sztrazsnej decyzji przerwania poczętego już życia, przykładając się w ten sposób do narodzenia dzieci, które nie ujrzałyby światła; rodzinom, które potrafią przyjąć do siebie ludzi starych i osobom wszystkich narodowości, które wielkodusznie i ofiarnie się nimi opiekują. Dziękujemy: wy, którzy służycie życiu jesteście poważną i odpowiedzialną częścią kraju, który chce szanować swoją historię i wierzyć w przyszłość.

STAŁA RADA BISKUPÓW WŁOSKICH

Rzym, 2 Październik 2007, Memoria dei Santi Angeli Custodi

Dzięki Współpracy z Movimento per la Vita, CADR i Duszpasterstwa Migrantów Orędzie zostało przetłumaczone na niektóre języki: tekst znajduje się na stronie web diecezji www.chiesadimilano.it/famiglia